УКРАЇНА
ВИЩА РАДА ПРАВОСУДДЯ
ЧЛЕН ПЕРШОЇ ДИСЦИПЛІНАРНОЇ ПАЛАТИ
ШАПРАН ВІКТОР ВАЛЕНТИНОВИЧ
УХВАЛА

10 грудня 2019 р. Київ 8144/0/18-19

Член Першої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя Шапран Віктор Валентинович, здійснивши попередню перевірку дисциплінарної скарги Коваленка Сергія Вікторовича стосовно судді Касаційного кримінального суду у складі Верховного Суду Білик Наталії Володимирівни,

встановив:

до Вищої ради правосуддя 3 грудня 2019 року надійшла дисциплінарна скарга Коваленка С.В. від 21 листопада 2019 року (єдиний унікальний номер К-6560/0/7-19) на дії судді Касаційного кримінального суду у складі Верховного Суду Білик Н.В. під час розгляду нею у складі колегії суддів Білик Н.В., Кравченко С.І. та Остапук В.І. справи № 755/22254/14-к за касаційною скаргою на вирок Дніпровського районного суду міста Києва від 27 вересня 2016 року та вирок апеляційного суду міста Києва від 14 лютого 2018 року.

Коваленко С.В. зазначає, що суддею Білик Н.В. допущено порушення норм кримінального процесуального законодавства України під час постановлення постанови суду від 17 жовтня 2019 року.

За вказаних обставин Коваленко С.В. просить притягнути зазначену суддю до дисциплінарної відповідальності.

Відповідно до протоколу автоматизованого розподілу справи між членами Вищої ради правосуддя від 3 грудня 2019 року вказану дисциплінарну скаргу передано члену Вищої ради правосуддя Шапрану В.В. для попередньої перевірки.

За результатами попередньої перевірки дисциплінарної скарги встановлено наступне.

Статтею 43 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» визначений порядок попередньої перевірки дисциплінарної скарги та встановлено, що член Дисциплінарної палати, визначений для попередньої перевірки відповідної дисциплінарної скарги (доповідач), зокрема, вивчає дисциплінарну скаргу і перевіряє її відповідність вимогам закону.

Відповідно до положень частини другої статті 107 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», скарга (заява) щодо поведінки судді, яка

може мати наслідком дисциплінарну відповідальність судді, подається у письмовій формі та повинна містити такі відомості:

1) прізвище, ім'я, по батькові (найменування) скаржника, його місце проживання (перебування) або місцезнаходження, поштовий індекс, номери засобів зв'язку;

2) прізвище, ім'я, по батькові та посада судді (суддів), щодо якого (яких) подано скаргу;

3) конкретні відомості про наявність у поведінці судді ознак дисциплінарного проступку, який відповідно до частини першої статті 106 цього Закону може бути підставою для дисциплінарної відповідальності судді;

4) посилання на фактичні дані (свідчення, докази), що підтверджують зазначені скаржником відомості.

Під час попередньої перевірки дисциплінарної скарги встановлено, що в провадженні суддів Касаційного кримінального суду у складі Верховного Суду Білик Н.В., Кравченко С.І. та Остапук В.І. перебувала справа № 755/22254/14-к за касаційною скаргою . на вирок Дніпровського районного суду міста Києва від 27 вересня 2016 року та вирок апеляційного суду міста Києва від 14 лютого 2018 року.

Як вбачається з матеріалів дисциплінарної скарги та відомостей Єдиного державного реєстру судових рішень (http://reyestr.court.gov.ua/) постановою Касаційного кримінального суду у складі Верховного Суду від 17 жовтня 2019 року вищевказану касаційну скаргу . залишено без задоволення. Вирок Дніпровського районного суду міста Києва від 27 вересня 2016 року та вирок апеляційного суду міста Києва від 14 лютого 2018 року щодо залишено без змін.

Постановлення даної постанови суду, на думку скаржника, здійснено з порушенням чинних норм кримінального процесуального законодавства України, оскільки «допущені помилки судами нижчих інстанцій не були виправлені та суд Вищої інстанції, який регламентує правила судового розгляду, сам ухвалив рішення, що суперечить основним засадам кримінального провадження».

Залишаючи без задоволення згадану вище касаційну скаргу ., суд касаційної інстанції зазначив, що доводи касаційної скарги і матеріали провадження не містять даних про порушення вимог кримінального процесуального чи неправильне застосування кримінального законів, які були б безумовними підставами для зміни або скасування оскаржуваних судових рішень.

Також колегія суддів вказала, що призначене апеляційним судом міста Києва покарання є законним, справедливим, воно буде відповідати тяжкості правопорушення, сприятиме виправленню засудженого та попередженню вчинення ним нових злочинів, а також не буде становити «особистий надмірний тягар для особи», адже відповідатиме справедливому балансу між загальними інтересами суспільства та вимогами захисту основоположних прав особи.

Відповідно до частин першої та другої статті 124 Конституції України

правосуддя в Україні здійснюється виключно судами. Делегування функцій судів, а також привласнення цих функцій іншими органами чи посадовими особами не допускається.

Тобто згідно зі статтею 131 Конституції України, статтею 3 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» Вища рада правосуддя не наділена повноваженнями оцінювати законність судового рішення, перевіряти його правовий зміст.

Декларацією щодо принципів незалежності судової влади, прийнятою Конференцією голів Верховних судів країн Центральної та Східної Європи (о. Бріюні, Хорватія, 14 жовтня 2015 року), закріплено принципи, які встановлюють стандарти незалежності судової влади як однієї з трьох гілок державної влади, згідно з якими жоден суддя не повинен притягатися до дисциплінарної відповідальності чи звільнятися за ухвалені ним судові рішення, крім як у разі грубої недбалості чи навмисного порушення закону.

У Висновках № 3 (2002) та № 11 (2008) Консультативної ради європейських суддів до уваги Комітету Міністрів Ради Європи зазначено, що є неприйнятною можливість притягнення судді до відповідальності за здійснення своїх обов'язків, крім випадку умисного правопорушення при здійсненні судових функцій. Консультативна рада європейських суддів наголошує, що зміст конкретних судових рішень контролюється головним чином за допомогою процедур апеляції або перегляду рішень у національних судах та за допомогою права на звернення до Європейського суду з прав людини.

Тлумачення закону, оцінювання фактів та доказів, які здійснюють судді для вирішення справи, не повинні бути приводом для цивільної або дисциплінарної відповідальності, за винятком випадків злочинного наміру або грубої недбалості (пункт 66 Рекомендацій CM/Rec (2010) 12 Комітету Міністрів Ради Європи державам-членам щодо суддів: незалежність, ефективність та обов'язки).

У пункті 22 Декларації щодо принципів незалежності судової влади, прийнятої Конференцією голів верховних судів країн Центральної та Східної Європи 14 жовтня 2015 року, вказано, що жоден суддя не повинен притягатися до дисциплінарної відповідальності чи звільнятися за винесені ним судові рішення, окрім як у разі грубої недбалості чи навмисного порушення закону.

Разом з тим, попередньою перевіркою дисциплінарної скарги Коваленка С.В. встановлено, що всупереч вимогам статті 107 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» дисциплінарна скарга не містить конкретних відомостей про наявність у поведінці судді Білик Н.В. ознак дисциплінарного проступку, що, відповідно до положень статті 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» є підставою для дисциплінарної відповідальності судді, а також не містить конкретних посилань на фактичні дані (свідчення, докази), що підтверджують відомості про наявність ознак дисциплінарного проступку щодо вказаної судді.

Натомість, доводи дисциплінарної скарги Коваленка С.В. полягають у його власній оцінці фактичних обставин справи та відповідних норм чинного

процесуального законодавства і зводяться виключно до незгоди з постановою Касаційного кримінального суду у складі Верховного Суду від 17 жовтня 2019 року.

Згідно з пунктами 2 та 3 частини першої статті 44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» дисциплінарна скарга залишається без розгляду та повертається скаржнику, якщо вона не містить посилання на фактичні дані (свідчення, докази) щодо дисциплінарного проступку судді, та не містить відомостей про ознаки дисциплінарного проступку судді.

З огляду на викладене дисциплінарну скаргу Коваленка С.В. необхідно залишити без розгляду та повернути скаржнику.

Відповідно до положень пункту 12.2 Регламенту Вищої ради правосуддя з підстав, передбачених пунктами 1–5 частини першої статті 44 Закону, член Дисциплінарної палати – доповідач постановляє ухвалу про залишення без розгляду та повернення дисциплінарної скарги, копія якої разом із скаргою направляється скаржнику.

Згідно з пунктом 12.4 Регламенту Вищої ради правосуддя скарга залишається без розгляду та повертається з підстав, передбачених статтею 44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя», з урахуванням положень статті 107 Закону України «Про судоустрій і статус суддів».

Керуючись статтями 43, 44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя», пунктами 12.2 та 12.4 Регламенту Вищої ради правосуддя, член Першої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя,

ухвалив:

дисциплінарну скаргу Коваленка Сергія Вікторовича стосовно судді Касаційного кримінального суду у складі Верховного Суду Білик Наталії Володимирівни залишити без розгляду та повернути скаржнику.

Ухвала оскарженню не підлягає.

Член Першої Дисциплінарної
палати Вищої ради правосуддя **В.В. Шапран**